Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 28. Warszawa, 26 maja 1936 r. Rok XVIII

TREŚĆ:

Odezwa Ministra Komunikacji do pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." w sprawie zakazu przyjmowania korzyści materjalnych lub osobistych w związku z pełnieniem służby.

Osoby, korzystające stale z usług przedsiębiorstwa „P. K. P.", składają często zażalenia, w których skarżą się na to, że pracownicy przedsiębiorstwa „P. K. P." przyjmują w związku ze służbą wynagrodzenia, podarunki lub inne korzyści wzamian za sprawną obsługę, do której są obowiązani. Haniebny ten proceder znany jest całemu społeczeństwu, które piętnuje go osławioną nazwą „czarnej taryfy". Pod pręgierzem tej hańby staje ogół pracowników kolejowych, ponieważ winni przeważnie nie są znani społeczeństwu.

W myśl § 28 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 23) pracownikowi nie wolno żądać ani przyjmować podarunków, wynagrodzenia pieniężnego ani innych korzyści materjalnych albo osobistych, ofiarowanych w związku z jego stanowiskiem lub spełnianiem czynności służbowych bezpośrednio lub pośrednio jemu lub jego rodzinie ani też czemkolwiek przyczyniać się do tego, żeby nastąpiło zaofiarowanie.

Zakaz, zawarty w tym przepisie, dotyczy wszystkich przypadków żądania, przyjęcia i zaofiarowania podarunków, wynagrodzeń pieniężnych lub innych korzyści w jakimkolwiek związ-

ku ze stanowiskiem pracownika lub jego czynnościami służbowemi — a nie tylko tych, w których związek ze służbą polega na zamiarze wywarcia doraźnego wpływu na wykonanie, przyśpieszenie, opóźnienie lub zaniechanie czynności służbowej przez pracownika, i obowiązuje bez względu na to, czy korzyści te pochodzą od osób prywatnych czy też od instytucyj publicznych.

Każde przekroczenie powyższego zakazu uchybia czci i powadze stanowiska pracownika, a jako przewinienie z chęci zysku stanowi zawsze występek służbowy.

Polecam wszystkim zwierzchnikom służbowym pośrednim i bezpośrednim, organom kontroli i instruktorom personelu dokładne zaznajomienie pracowników podległych gałęzi służby z postanowieniami powołanego przepisu i z niniejszem zarządzeniem oraz czuwanie nad ścisłem ich przestrzeganiem i pociąganie za każde ich naruszenie w przyśpieszonym trybie do odpowiedzialności dyscyplinarnej niezależnie od odpowiedzialności karno-sądowej.

Przystępując do walki z tak zwaną „czarną taryfą", która przynosi hańbę ogółowi kolejarzy, wzywam wszystkich pracowników do zbiorowego, koleżeńskiego udziału w tej walce w celu doprowadzenia jej za wszelką cenę do zwycięskiego końca, ponieważ w walce o cześć i honor ogółu może zwyciężyć tylko zbiorowy wysiłek.

Niechaj nakaz tej walki przeniknie w stosunki koleżeńskie między pracownikami nie tylko jako nakaz osobistej bezinteresowności, lecz także jako zbiorowa zasada wzajemnego szacunku i jako wezwanie do ścigania i piętnowania w stosunkach koleżeńskich jakichkolwiek przejawów, ubliżających honorowi służby.

Warszawa, dnia 22 maja 1936 r.

(—) *Ulrych*
Minister.

Nr. P. 8/5/39/36.

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

133.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 maja 1936 r. Nr. P. 5-148/5/36 w sprawie zmiany zarządzenia o organizacji Biura Elektryfikacji Węzła Kolejowego Warszawskiego.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 31 lipca 1935 r. o organizacji Biura Elektryfikacji Węzła Kolejowego Warszawskiego (Dz. Urz. M. K. Nr. 30, poz. 159) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 wykreśla się ustęp (3),

2) w § 1 w ust. (4), który oznacza się jako ust. (3), w pkt. 2) dodaje się na końcu wyrazy: „i czuwa nad należytem wykonaniem umów przez przedsiębiorców",

3) w § 1 dodaje się nowy ust. (4) o brzmieniu następującem: „Naczelnik Biura wydaje, w zakresie swych kompetencyj, polecenia służbowe Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie (§ 13 a)",

4) w § 2 w ust. (1) w pkt. 2) cyfrę „(3)" zmienia się na cyfrę „(4)",

5) w § 4 wstawia się następujące nowe punkty:

„4a) opracowywanie szczegółowych programów wykonania planu finansowo-gospodarczego dla robót elektryfikacyjnych wykonywanych w ramach umowy z przedsiębiorcami angielskimi oraz na rachunek kredytów przydzielonych Biuru na elektryfikację; opracowywanie sprawozdań z wykonania planu,

4b) wyjednywanie, rejestrowanie i kontrolowanie kredytów przydzielonych Biuru na elektryfikację oraz sprawy przydzielania tychże kredytów D. O. K. P.,

4c) sprawy wydawania D. O. K. P. dyspozycyj, co do ogłaszania przetargów oraz co do zawierania umów na dostawy i roboty wykonywane z kredytów przydzielonych Biuru na elektryfikację Węzła Kolejowego Warszawskiego".

6) po § 13 wstawia się nowy paragraf „13a" o brzmieniu następującem:

„(1) Na zlecenie Naczelnika Biura, Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Warszawie załatwia w dziedzinie elektryfikacji następujące sprawy:

1) opracowuje projekty techniczne robót związanych z elektryfikacją Węzła Kolejowego Warszawskiego, a wykonywanych w okręgu Dyrekcji,

2) załatwia sprawy wywłaszczeń w związku z robotami elektryfikacyjnemi w Węźle Kolejowym Warszawskim, wykonywanemi z zarządzenia Naczelnika Biura,

3) ogłasza przetargi i zawiera umowy o dostawy i roboty wykonywane na rachunek kredytów przydzielonych Biuru na elektryfikację Węzła Kolejowego Warszawskiego,

4) załatwia sprawy celne i przewozowe w związku z wykonywaniem robót na rachunek umowy z przedsiębiorcami angielskimi oraz z kredytów przydzielonych Biuru na elektryfikację Węzła Kolejowego Warszawskiego,

5) wykonywa niewymienione wyżej czynności zlecone przez Naczelnika Biura z zakresu działania Biura Elektryfikacji Węzła Kolejowego Warszawskiego.

(2) Postanowienia ust. (1) pp. 3) i 4) odnoszą się także do innych D. O. K. P.

134.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 maja 1936 r. Nr. P. 5-148/6/36 o szczegółowym zakresie działania Naczelnika Biura Elektryfikacji Węzła Kolejowego Warszawskiego oraz o jego stosunku do inżyniera-doradcy dla spraw elektryfikacji kolei.

Zgodnie z postanowieniem § 1 ust. (5) zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 31 lipca 1935 r. Nr. P. 5-148/5/35 o organizacji Biura

Elektryfikacji Węzła Kolejowego Warszawskiego (Dz. Urz. M. K. Nr. 30, poz. 159), zarządzam co następuje:

§ 1.

Zakres działania Naczelnika Biura.

(1) Do zakresu działania Naczelnika Biura w sprawach elektryfikacji kolei, należą (y) w granicach obowiązujących przepisów i zarządzeń:

W sprawach dotyczących wszystkich działów Biura i w sprawach rachunkowo-budżetowych.

1) przedstawianie Ministrowi Komunikacji do zatwierdzenia wniosków i projektów do rozstrzygnięcia lub zatwierdzenia, jakoteż składania Ministrowi wszelkich sprawozdań,

2) wydawanie decyzyj i udzielanie dyrektyw w sprawach zasadniczych, z wyjątkiem decyzyj zastrzeżonych Ministrowi Komunikacji,

3) wydawanie, w nagłych wypadkach, zarządzeń doraźnych, przekraczających zasadniczo kompetencję Naczelnika,

4) podpisywanie korespondencji z urzędami kontroli Państwa,

5) podpisywanie korespondencji z wszelkiemi urzędami i władzami, zarówno państwowemi jak i samorządowemi,

6) dostarczanie Gabinetowi Ministra w M. K. w porozumieniu z Biurem Wojskowem danych do komunikatów prasowych,

7) zatwierdzanie projektów i kosztorysów urządzeń elektryfikacyjnych, wykonywanych na rachunek kredytów przydzielonych Biuru na elektryfikację, jeżeli koszt objektu nie przenosi 250.000 Zł,

8) uzgadnianie projektów budowli, wchodzących w zakres robót elektryfikacyjnych wykonywanych z zarządzenia Biura, oraz, w razie potrzeby uzgadnianie projektów urządzeń zabezpieczenia ruchu pociągów,

9) upoważnianie D. O. K. P. do zawierania w drodze przetargu umów przekraczających kompetencje dyrektorów kolei państwowych, a nieprzewyższających kwoty 250.000 zł w jednym przypadku,

10) współudział z Departamentami M. K.: Finansowym, Utrzymania i Budowy Kolei oraz Mechanicznym i Zasobów Kolejowych w opracowaniu planu finansowego i gospodarczego dla celów elektryfikacyjnych przed przedstawieniem go Ministrowi Komunikacji,

11) zatwierdzanie szczegółowych programów wykonania planu finansowo-gospodarczego dla celów elektryfikacji w ramach kredytów przydzielonych Biuru oraz rocznych sprawozdań o wykonaniu planu,

12) dysponowanie kredytami przydzielonemi Biuru na elektryfikację W. K. W.,

13) przedstawianie do zatwierdzenia Ministrowi Komunikacji w porozumieniu z Departamentami: Finansowym oraz Mechanicznym i Zasobów Kolejowych wniosków co do zakupu nowego taboru, z tem, że zakup przeprowadza Departament Mechaniczny i Zasobów Kolejowych,

14) przedstawianie do zatwierdzenia Ministrowi Komunikacji projektów zasadniczych rysunków zelektryfikowanego taboru, po uzgodnieniu z Departamentem Mechanicznym i Zasobów Kolejowych,

15) opinjowanie szczegółowych rysunków konstrukcyjnych części mechanicznych nowego taboru po uzgodnieniu z Departamentem Mechanicznym i Zasobów Kolejowych,

16) stwierdzanie autentyczności podpisów pracowników Biura upoważnionych w myśl obowiązujących przepisów kasowych do podpisywania czeków,

17) zatwierdzanie zleceń wypłaty, z wyjątkiem zleceń dla przedsiębiorców angielskich,

w sprawach związanych z umową z przedsiębiorcami angielskimi

18) czuwanie nad wykonywaniem umów przez przedsiębiorców angielskich oraz nadzór nad postępem robót i dostaw związanych z elektryfikacją Węzła Kolejowego Warszawskiego,

19) przedstawianie Ministrowi Komunikacji do decyzji i zatwierdzenia wniosków w sprawie zmian szczegółowych warunków dostaw (Cahier de Charges),

20) przedstawianie do zatwierdzenia Ministrowi Komunikacji projektów instrukcyj dla komisarzy odbiorczych powołanych do odbioru części elektrycznych,

21) przedstawianie Ministrowi Komunikacji do rozstrzygnięcia wniosków w sprawie zmian cen przewidzianych w umowie z przedsiębiorcami angielskimi, po uzgodnieniu z zainteresowanemi departamentami (biurami) M. K.,

22) uzasadnianie wniosków o wystawianie zaświadczeń o postępie robót (progress certificate),

23) przedstawianie Ministrowi Komunikacji do akceptacji projektów interpretacji wątpliwych punktów umowy z przedsiębiorcami angielskimi, po uzgodnieniu z zainteresowanemi departamentami (biurami) M. K., oraz w razie potrzeby z Ministerstwem Skarbu,

24) wyrażanie zgody na zatrudnienie personelu przedsiębiorców angielskich, w porozumieniu z Biurem Personalnem M. K.,

25) ustalanie w porozumieniu z Departamentem Mechanicznym i Zasobów Kolejowych M. K. mianownictwa części elektryfikacyjnych i warunków technicznych na dostawę.

(2) Do czasu zakończenia budowy taboru zelektryfikowanego, wynikającej z umowy z przedsiębiorcami angielskimi, rysunki konstrukcyjne, o których mowa w ust. (1) p. 15) zatwierdza Naczelnik Biura po uzgodnieniu z De-

partamentem Mechanicznym i Zasobów Kolejowych.

(3) Kompetencje Naczelnika Biura w okresie próbnym i gwarancyjnym eksploatacji elektryfikacyjnej Węzła Kolejowego Warszawskiego normuje zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1936 r. o organizacji służby elektrotechnicznej w dziedzinie silnych prądów na obszarze Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie w związku z elektryfikacją Węzła Kolejowego Warszawskiego (Dz. Urz. M. K. Nr. 21, poz. 99).

§ 2.

Decyzje w sprawach przekraczających kompetencje Naczelnika Biura.

W sprawach przekraczających kompetencje Naczelnika Biura przewidziane w § 1, decyduje Minister Komunikacji lub właściwy Podsekretarz Sanu w Ministerstwie Komunikacji.

§ 3.

Sprawy Biura Elektryfikacji.

Zarządzenie niniejsze nie obejmuje spraw administracyjnych (organizacyjnych, personalnych, finansowo-rachunkowych i gospodarczych) dotyczących **samego** Biura Elektryfikacji.

§ 4.

Stosunek Naczelnika Biura do inżyniera-doradcy.

(1)Naczelnik Biura ma prawo zasięgania opinji inżyniera-doradcy oraz zapraszania go do współpracy przy odbiorach i próbach, we wszystkich sprawach, w których opinję jego lub współpracę uważa za niezbędne.

(2) Inżynier-doradca nie należy do składu Biura Elektryfikacji, a stosunek jego do Polskich Kolei Państwowych określa osobna instrukcja.

(3) Opinja inżyniera-doradcy musi być zawsze wydana na piśmie i to w terminie obopólnie uzgodnionym.

(4) Opinja inżyniera-doradcy nie wiąże Naczelnika Biura, jednakże w każdym przypadku jej zasięgania, powinna być dołączona do akt sprawy.

(5) Wskazane jest, aby Naczelnik Biura zasięgał opinji inżyniera doradcy przedwszystkiem:

1) w ważniejszych zagadnieniach technicznych, jakie wynikną w związku z wykonywaniem umowy o elektryfikację z przedsiębiorcami angielskimi,
2) w sprawie interpretacji umowy z przedsiębiorcami angielskimi z punktu widzenia technicznego,
3) co do ważniejszych zmian szczegółowych warunków dostaw (C. d. C.),
4) co do treści instrukcyj dla komisarzy odbiorczych,
5) co do programu szkolenia inżynierów P. K. P. w dziedzinie elektryfikacji kolei w fabrykach zagranicznych,
6) co do organizacji służby eksploatacyjnej odcinków zelektryfikowanych,
7) w sprawie umów na dostawę energji elektrycznej,
8) co do ważniejszych prób i odbiorów technicznych,
9) w sprawach wątpliwych przy ustalaniu mianownictwa części elektrotrakcyjnych,
10) w sprawie warunków technicznych na dostawę części elektrotrakcyjnych,
11) co do wniosków o dalszą elektryfikację Polskich Kolei Państwowych.

135.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 11 maja 1936 r. Nr. P. 6-55/12/36 w sprawie uzupełnienia „Przepisów o przejazdach i przewozach ulgowych na P. K. P. dla pracowników P. K. P. i ich rodzin".

Na podstawie § 13 p. 3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24) zarządzam, co następuje:

§ 1 (1) Do korzystania z dokumentów przejazdowych i przewozowych po myśli § 3 p. 2 „Przepisów o przejazdach i przewozach ulgowych na P. K. P. dla pracowników P. K. P. i ich rodzin" (Nr. A 6) uprawnieni są b. pracownicy stali, którzy bezpośrednio po zwolnieniu ich ze służby kolejowej otrzymali z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych renty wypadkowe z tytułu nieszczęśliwego wypadku lub choroby zawodowej, doznanych z powodu służby kolejowej, a którzy posiadali prawo do ulg przejazdowych przed zwolnieniem ze służby i z prawa tego w chwili zwolnienia korzystali.

Prawo to przysługuje również członkom rodzin wymienionych b. pracowników stałych (§ 3 p. 3 przepisów A6) oraz pozostałym po nich wdowom i sierotom, które bezpośrednio po ich śmierci otrzymały renty wdowie względnie sieroce wypadkowe.

(2) Postanowienia ustępu (1) mają analogiczne zastosowanie do b. kandydatów na pracowników etatowych, b. pracowników nieetatowych i b. pracowników próbnych, którzy otrzymali rentę wypadkową i zostali zwolnieni ze służby w związku z nieszczęśliwym wypadkiem lub chorobą zawodową, którym ulegli w czasie od 1.I. 1934 r. do 31.I. 1934 r.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

136.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1936 r. Nr. W. 10156 0 35 o szkoleniu pracowników P. K. P. w zakresie obrony przeciwlotniczo-gazowej.

I. Postanowienia ogólne.

§ 1. (1) Szkolenie w zakresie obrony przeciwlotniczo-gazowej, zwanej w dalszym ciągu zarządzenia — OPLG., ma na celu:

a) zapewnienie normalnego funkcjonowania kolei na wypadek napadów lotniczych,
b) sprowadzenie ujemnych skutków napadów lotniczych do najmniejszych rozmiarów,
c) przygotowanie personelu kolejowego do zabezpieczenia się przed skutkami napadów lotniczych.

(2) Osiągnięcie stopnia wyszkolenia OPLG., odpowiedniego do funkcyj, spełnianych lub przewidzianych na wypadek napadów lotniczych, należy do podstawowych obowiązków każdego pracownika P. K. P.

§ 2. (1) Szkolenie OPLG. dzieli się na:
a) szkolenie ogólne,
b) szkolenie specjalne.

(2) Szkolenie ogólne ma na celu zaznajomienie wszystkich pracowników P. K. P. z podstawowemi wiadomościami z OPLG., a szkolenie specjalne — indywidualne przygotowanie pracowników oraz zespołów do wykonywania w wypadku napadów lotniczych specjalnych zadań natury techniczno-ratowniczej na szczeblach kierowniczych i wykonawczych.

§ 3. (1) Szkoleniu ogólnemu OPLG. podlegają pracownicy P. K. P.:
a) etatowi,
b) stali,
c) praktykanci,
d) umowni, z wyjątkiem zatrudnionych przy robotach sezonowych.

(2) Dyrektorzy i Wicedyrektorzy Kolei Państwowych, oraz Naczelnicy i zastępcy Naczelników Służby i Biur Dyrekcyj O. K. P. szkolą się i uzupełniają swe wiadomości z OPLG. samodzielnie.

§ 4. Szkoleniu specjalnemu OPLG. podlegają tylko ci pracownicy, którzy zostali imiennie wyznaczeni przez powołane do tego organy OPL. w porozumieniu z Naczelnikami (kierownikami, zawiadowcami) właściwych jednostek służbowych.

II. Szkolenie ogólne OPLG.

§ 5. (1) Szkolenie ogólne OPLG. składa się z:
a) szkolenia podstawowego; teoretycznego i praktycznego,
b) pouczania okresowego.

(2) Szkolenie podstawowe przechodzi każdy pracownik raz jeden przez cały czas swej służby na P. K. P., zaś pouczania okresowe rokrocznie.

§ 6. (1) Szkolenie podstawowe z OPLG. polega na dokładnem zaznajomieniu pracowników z zasadami obrony przeciwlotniczo-gazowej, zakończonem egzaminem. Wynik egzaminu wpisuje się w „protokóle egzaminu ścisłego" w przypadku wymienionym w § 7 (1), lub w „rejestrze egzaminów pracownika" w przypadku wymienionym w § 7 (2) niniejszego zarządzenia.

(2) W razie ujemnego wyniku egzaminu należy odnośnego pracownika poddać egzaminowi powtórnemu, jednak w terminie nieprzekraczającym 2-ch miesięcy od daty pierwotnego egzaminu. Gdyby powtórny egzamin dał wynik ujemny, należy o tem powiadomić Biuro Wojskowe Dyrekcji O. K. P., które w porozumieniu z Biurem Personalnem i właściwym Wydziałem Dyrekcji, powoła danego pracownika do egzaminu przed specjalnie wyznaczoną Komisję.

(3) Pouczanie okresowe ma na celu przypomnienie pracownikowi nabytych wiadomości podczas szkolenia podstawowego, oraz zaznajomienie go z zaszłemi w międzyczasie zmianami i nowemi wiadomościami w dziedzinie obrony przeciwlotniczo-gazowej. Pouczenia te muszą być zakończone egzaminem sprawdzającym, zanotowanym w „rejestrze egzaminów".

§ 7. (1) Podstawowe szkolenie teoretyczne i praktyczne odbywa się z reguły w czasie służby przygotowawczej pracownika.

(2) Pracownicy P. K. P., którzy przeszkolenia podstawowego OPLG. w okresie służby przygotowawczej nie uzyskali, muszą szkolenie to przejść w czasie dalszej służby na P. K. P.

§ 8. (1) Pracownicy przebywający w delegacji w innem miejscu służbowem, podlegają szkoleniu względnie pouczaniu okresowemu z OPLG. tam, gdzie czasowo wykonują służbę, o ile w danym roku nie byli szkoleni (pouczani) w jednostce macierzystej.

(2) Miejsce, dnie i godziny szkolenia podstawowego i pouczeń okresowych podaje się do wiadomości pracownikom zapomocą pisemnego ogłoszenia.

§ 9. (1) Pouczania okresowe OPLG. pracowników, podlegających obowiązkowi perjodycznego pouczania w myśl „Przepisów o perjodycznem pouczaniu i egzaminowaniu pracowników P. K. P." (Dz. Urz. M. K. Nr. 25, poz. 146 z 1934 r.) należy połączyć ze wspomnianem pouczaniem perjodycznem.

(2) Dla pracowników, którzy nie podlegają pouczaniu perjodycznemu w myśl powołanych przepisów, należy stosować odrębne pouczania okresowe OPLG.

§ 10. Zakres i programy szkolenia podstawowego i pouczania okresowego OPLG. ustala Dyrektor Biura Wojskowego Ministerstwa Komunikacji.

III. Szkolenie specjalne OPLG.

§ 11. Sposób i zakres szkolenia specjalnego OPLG. regulują odrębne przepisy.

IV. Obowiązki instruktorów OPLG.

§ 12. (1) Szkolenie ogólne (podstawowe i pouczania okresowe) OPLG. prowadzą w zasadzie instruktorzy OPLG., wyznaczeni z pośród pracowników P. K. P., posiadających ukończone kursy instruktorskie OPLG., organizowane przez Dyrekcje O. K. P. i przez powołane do tego celu stowarzyszenia społeczne wyższej użyteczności (Liga O. P. P., Polski Czerwony Krzyż).

(2) W jednostkach służbowych nie posiadających instruktorów OPLG. pouczania okresowe mogą prowadzić upoważnieni do tego przez Naczelnika Biura Wojskowego Dyrekcji inni pracownicy danych jednostek służbowych.

(3) Instruktorzy OPLG. pod względem fachowo-technicznym t. j. pod względem organizacji i prowadzenia szkolenia OPLG. podlegają Naczelnikowi Biura Wojskowego D. O. K. P., który sprawuje z ramienia Dyrektora Kolei Państwowych nadzór nad przygotowaniem i wyszkoleniem OPLG. pracowników Okręgu Dyrekcji.

§ 13. Do obowiązku instruktorów OPLG. należy:

a) sporządzanie planów szkolenia oraz pouczań okresowych OPLG., w porozumieniu z Naczelnikami (zawiadowcami, kierownikami) tych jednostek służbowych, których pracownicy zostali przydzieleni instruktorom OPLG. do szkolenia albo pouczania okresowego;
b) szkolenie lub pouczanie okresowe OPLG. wyznaczonych pracowników kol. według ustalonych planów;
c) ewidencja szkolenia i pouczań okresowych OPLG., oraz zgłaszanie Naczelnikowi Biura Wojskowego Dyrekcji O. K. P. i Naczelnikom (zawiadowcom, kierownikom) odnośnych jednostek służbowych o postępach pracy nad szkoleniem;
d) czuwanie nad należytem przechowywaniem i zdatnością do użytku sprzętu OPLG., przydzielonego w celu szkolenia;
e) współpraca z Kierownikami O. P. L. G. stacyj (węzłów) kolejowych w zakresie przygotowania służb (pogotowi) ratowniczych OPLG. danych stacyj (węzłów);
f) wykonywanie wszelkich zarządzeń Dyrektora Kolei Państwowych, dotyczących szkolenia OPLG.

V. Obowiązki naczelników (zawiadowców, kierowników) jednostek służbowych.

§ 14. Do obowiązków Naczelników (zawiadowców, kierowników) jednostek służbowych należy:

a) wykonywanie zarządzeń Dyrektora Kolei Państwowych, wydawanych w przedmiocie szkolenia OPLG.,
b) podział ilościowy pracowników szkolonych pomiędzy wszystkich instruktotów OPLG., znajdujących się w danym ośrodku kolejowym. (Podziału tego należy dokonać przed ustaleniem planu szkolenia podstawowego i pouczania okresowego),
c) staranie o należyte przygotowanie w zakresie OPLG. podległych im służbowo pracowników kol.,
d) czuwanie, aby wszyscy podlegli im pracownicy kol. przeszli szkolenie podstawowe, oraz aby uczęszczali terminowo na pouczenia okresowe OPLG.

VI. Postanowienia końcowe.

§ 15 Pracowników uchylających się od szkolenia OPLG. tak w zakresie ogólnym, jak również w zakresie szkolenia specjalnego, należy pociągać do odpowiedzialności służbowej porządkowej.

§ 16. Stopień wyszkolenia, wymaganego od danego stanowiska (zajęcia) służbowego w zakresie OPLG. wpływa na ocenę przydatności pracownika na tem stanowisku przy kwalifikowaniu pracowników i ma być wpisany w liście kwalifikacyjnej, w rubryce dotyczącej „znajomości przepisów i regulaminów".

§ 17. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą zarządzenia sprzeczne z niniejszem zarządzeniem.

137.

Nr. P. 5-194/11/36 z dnia 20 maja 1936 r. w sprawie wytycznych do rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1935 r. Nr. P. 5-194/1/35, o egzaminowaniu pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe".

Przy stosowaniu przepisów rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 29 kwietnia 1935 r. w sprawie egzaminowania pracowników kolei użytku publicznego i prywatnego, niebędących w zarządzie przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. T. i Z. K. Nr. 22, poz. 259), zmienionego zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 16 marca 1936 r. (Dz. T. i Z. K. Nr. 10, poz. 173), — obowiązują dyrekcje okręgowe kolei państwowych następujące wytyczne:

1) jeżeli nazwy stanowisk (funkcyj) służbowych, wymienionych w § 2 ust. (2) rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1935 r. różnią się od nazw stanowisk przyjętych na danej kolei (w danem przedsiębiorstwie), należy kandydatów poddawać takiemu egzaminowi, przewidzianemu w przepisach egzaminacyjnych Nr. A 5, lub w § 18 rozporządzenia z dn. 29 kwietnia 1935 r., który pod względem programu odpowiada za-

kresowi wiedzy fachowej, wymaganej na zajmowanych przez nich stanowiskach, lub też na stanowiskach, do objęcia których kandydują, przyczem nadmienia się, że:

a) stanowisko „zawiadowca stacji" odpowiada, według przepisów Nr. A 5, stanowisku „asystent" lub „adjunkt", stanowisko „nadzorca drogowy" stanowisku „zawiadowca odcinka drogowego", a stanowisko „palacz parowozowy" stanowisku „pomocnik maszynisty parowozu",

b) pracowników zatrudnionych w charakterze dyżurnych ruchu (kierowników ruchu), poddawać należy egzaminowi na zawiadowcę stacji,

c) pracowników zatrudnionych w charakterze manewrowych (przetokowych) i kierowników pociągów, jeżeli takie stanowiska istnieją na danych kolejach, poddawać należy egzaminom: pierwszych na zwrotniczych, drugich na konduktorów;

2) postanowienia § 3 B. rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1935 r. co do ograniczenia terminów i zakresu służby przygotowawczej oraz programów egzaminów dotyczą:

a) dziedzin zupełnie niezwiązanych z bezpieczeństwem ruchu pociągów, jak sprawy finansowe, rachunkowe, handlowo-taryfowe, gospodarcze i personalne,

b) dziedzin mniej lub więcej związanych z zagadnieniem bezpieczeństwa ruchu, jeżeli dyrektor k. p. uzna, że zakres pracy i warunki bezpieczeństwa na danej kolei lub na bocznicach, obsługiwanych przez własny personel, nie wymagają znajomości odnośnych przepisów w całej rozciągłości;

3) w przypadku ograniczenia programów egzaminacyjnych, o którem mowa wyżej w pkcie 2), należy odpowiednio zmniejszyć skład komisyj egzaminacyjnych, przewidzianych w przepisach Nr. A 5;

4) od kandydatów do komisyj egzaminacyjnych spośród przedstawicieli kolei, zgłaszających swych pracowników do egzaminów (§ 7 ust. (1) rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1935 r., wymagać należy przedewszystkiem posiadania kwalifikacyj fachowych; cenzus szkolny kandydata nie powinien odgrywać ważniejszej roli;

5) jeżeli w miejsce niezatwierdzonego przez dyrekcję kandydata do komisji egzaminacyjnej (§ 7 ust. (2)), zarząd danej kolei (przedsiębiorstwa) nie będzie mógł wskazać innego kandydata, wówczas należy zastosować postanowienie § 6 rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1935 r.;

6) druki świadectw złożenia egzaminu, według wzoru załącznika do § 12 ust. (1) rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1935 r., dyrekcje winny zapotrzebowywać w Departamencie VI-m Ministerstwa (Biuro Zakupów Centralnych dla P. K. P.);

7) zarządom kolei i właścicielom przedsiębiorstw mogą być sprzedawane po cenie ustalonych kosztów własnych, niezbędne do szkolenia personelu przepisy i instrukcje służbowe (jawne), wydawane nakładem Ministerstwa Komunikacji i dyrekcyj okręgowych k. p. W razie braku zapasu podręczników, dyrekcje przedstawią Ministerstwu zapotrzebowania, wskazując w nich ogólną ilość poszczególnych przepisów i instrukcyj, potrzebnych do uzupełnienia braku. Zapotrzebowania należy skierować do Departamentu VI-go Ministerstwa, przed upływem miesiąca od daty ogłoszenia niniejszego zarządzenia;

8) kandydaci na maszynistów parowozu, palacza parowozu oraz motorowego, mogą składać egzamin praktyczny (wymagany według przepisów Nr. A 5 oraz § 18 rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1935 r. (przed pracownikami kolei przedsiębiorstw), zgłaszających swych kandydatów do egzaminów;

9) do personelu kolei, niebędących w zarządzie P. K. P. nie mają zastosowania „Przepisy o perjodycznem pouczaniu i egzaminowaniu pracowników P. K. P. (Dz. Urz. M. K. z 1934 r. Nr. 25, poz. 146); zarządy tych kolei powinny same czuwać nad utrzymaniem swego personelu na właściwym poziomie fachowości;

10) korespondencję z zarządami kolei, o których mowa w rozporządzeniu z dnia 29 kwietnia 1935 r., dotyczącą egzaminowania ich personelu oraz inne czynności biurowe, związane z wykonaniem tego rozporządzenia, załatwiać będą biura personalne przy współudziale właściwych wydziałów dyrekcyj; postępowanie w tych sprawach ustalą dyrekcje we własnym zakresie;

11) przewidziane w § 3 ust. (1) pkt. c) i w § 16 rozporządzenia z dnia 29 kwietnia 1935 r. taksy egzaminacyjne oraz zwrot diet (bez doliczania kosztów podróży) członków komisyj egzaminacyjnych, w razie ich wyjazdu poza siedzibę służbową, należy zaliczać na wpływy dz. 2, rozdz. 2, § 5, poz. 3, względnie dz. 2, rozdz. 3, § 2, poz. 3. Taksy egzaminacyjne przypadają na dochód P. K. P. Przysługujące członkom komisyj diety i koszty podróży należy wypłacać z kredytów, przewidzianych na ten cel we właściwych rozdziałach rozchodów działu 2;

12) taksy za badania lekarskie, pobrane w myśl § 3 ust. (1) pkt. e) oraz § 10 ust. (2), należy zaliczać na wpływy dz. 2, rozdz. 2, § 13, poz. 5.

138.

Nr. P. 6/27/17/36, z dnia 21 kwietnia 1936 r. o uposażeniu pracowników stałych przedsiębiorstwa „P. K. P." w czasie nieobecności na służbie z powodu trwałej fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych.

W czasie nieobecności na służbie z powodu stwierdzenia przez kolejową komisję lekarską trwałej fizycznej lub umysłowej niezdolności do pełnienia obowiązków służbowych na zajmowanem stanowisku lub do wykonywanego zajęcia służbowego, pracownik stały otrzymuje 75%

uposażenia jak podczas choroby w myśl postanowień § 20 ust. (3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. „o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24), licząc od dnia niepełnienia służby wskutek stwierdzenia tej niezdolności, do dnia zgaśnięcia prawa do uposażenia lub do dnia objęcia służby na innem stanowisku (zajęciu) służbowem.

Zmiany w składzie osobowym Komisyj Dyscyplinarnych przy Dyrekcjach Okręgowych Kolei Państwowych.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 10 kwietnia 1936 r. Nr. P. 4/2488/36 w sprawie zmian osobowych w Komisjach Dyscyplinarnych przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie i Toruniu.

Na podstawie § 65 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 23) zwalniam:

a) od pełnienia obowiązków Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej —

1. **Iwanowskiego Romana**, Naczelnika Służby Handlowo-Taryfowej D. O. K. P. Warszawa;

2. **Mgr. Świderskiego Mieczysława**, Naczelnika Służby Handlowo-Taryfowej D. O. K. P. Toruń;

b) od pełnienia obowiązków Zastępcy Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej:

1. **Mgr. Matejskiego Franciszka**, Zastępcę Naczelnika Biura Finansowego D. O. K. P. Toruń;

równocześnie mianuję:

a) Przewodniczącym Komisji Dyscyplinarnej przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie:

1. **Mgr. Bogdanowicza Piotra**, Radcę Kolei Państwowych;

b) Przewodniczącym Komisji Dyscyplinarnej przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Toruniu:

1. **Mgr. Matejskiego Franciszka**, Zastępcę Naczelnika Biura Finansowego;

c) Zastępcą Przewodniczącego Komisji Dyscyplinarnej przy Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Toruniu:

1. **Mgr. Rolskiego Mieczysława**, Kierownika Działu Ekonomiczno-Handlowego.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 83820. 26.V.36. 8800.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.